

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/236/2016
Identifikačné číslo spisu:	5312202946
Dátum vydania rozhodnutia:	19.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5312202946.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu U. U., bývajúceho v C., zastúpeného JUDr. Michaelou Poláčkovou, advokátkou so sídlom v Čadci, Palárikova č. 88, proti žalovanej obchodnej spoločnosti Kysucké pekárne, a.s., so sídlom v Čadci, Andreja Hlinku č. 2541, IČO: 31640265, zastúpenej JUDr. Antonom Kupšom, advokátom so sídlom v Čadci, Moyzesova č. 34, o zaplatenie 4 000 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 13 C 33/2012, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 8. júna 2016 sp. zn. 7 Co 142/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 4. februára 2016 č.k. 13 C 33/2012-254 zamietol žalobu o náhrady škody spôsobenej žalobcovi pri dopravnej nehode. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že v konaní nebola sporná výška škody, žalobca však neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal základnú podmienku úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody - porušenie povinnosti zo strany zodpovedného subjektu.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 8. júna 2016 sp. zn. 7 Co 142/2016 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení konštatoval, že prvoinštančné rozhodnutie nemá náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), v dôsledku čoho bola žalobcovi odňatá možnosť pred súdom konať (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Podľa názoru odvolacieho súdu spočíva napadnutý rozsudok na nesprávnom právnom posúdení, lebo súd prvej inštancie nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), pričom prehliadol podstatné rozpory vo výpovediach svedkov, nevyhodnotil závery z ohliadky na mieste samom a náležite nezohľadnil podstatné časti argumentácie žalobcu majúce kľúčový význam pre rozhodnutie vo veci samej.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná (14. septembra 2016) dovolanie s tým, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Podľa presvedčenia dovolateľky je napadnuté uznesenie nedostatočne odôvodnené, nezrozumiteľné, nepreskúmateľné, nemá zákonu zodpovedajúce náležitosti, najmä neobsahuje skutkové a právne závery odvolacieho súdu. Odvolací súd v súvislosti so zrušením prvoinštančného rozhodnutia a vrátením veci na ďalšie konanie nevymedzil, aký postup má zachovať súd prvej inštancie po vrátení veci, v dôsledku čoho nemá ani žalovaná náležitú informáciu, ako má v konaní ďalej postupovať. Vzhľadom na to, že rozhodnutím a postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť pred súdom konať, žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že z § 420 písm. f/ CSP nemožno vyvodit' prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku žalovanej, lebo dovolanie smeruje v danom prípade proti takému uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré nemá znaky vymedzené v tomto ustanovení. Neprípustné dovolanie žiadal odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech (posudzujúc z hľadiska procesného) bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 viackrát (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

7. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). V danom prípade žalovaná namieta, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 420 písm. f/ CSP.

8. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP.

8.1. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

8.2. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

8.3. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej,

ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

9. Žalovaná dovolaním napadla uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9.1. Dovolací súd zastáva názor, podľa ktorého (kasačné, procesné) uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení.

9.2. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. V dôsledku kasácie prvoinštančného rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje.

9.3. Tieto právne náhľady (viď 9.1. a 9.2), sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (viď publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1354 a 1355).

10. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie, nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné. Dovolací súd procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanej procesnej nesprávosti.

11. Len ako poznámku k dovolacej argumentácii žalovanej najvyšší súd uvádza, že už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť dovolania. S tým názorom sa stotožnil aj Ústavný súd Slovenskej republiky (viď sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016). Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016.

12. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.